23 d'abril: Sant Jordi, màrtir, patró secundari de Catalunya

Text de l'Evangeli (*Jn* 15,1-8): En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Jo soc el cep veritable i el meu Pare és l'agricultor. Tota sarment que no doni fruit en mi, la talla; i tota la que porta fruit, l'esporga perquè produeixi més fruit. Vosaltres ja sou nets per la paraula que us he parlat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Com la sarment no pot portar fruit per si mateixa si no s'està en el cep, així tampoc vosaltres si no esteu en mi. Jo soc el cep, vosaltres les sarments. El qui està en mi i jo en ell, aquest porta molt de fruit, perquè sense mi no podeu fer res. Si algú no està en mi, és llençat fora com les sarments, i s'asseca; i les recullen, i les tiren al foc i cremen. Si esteu en mi i les meves paraules estan en vosaltres, demaneu tot el que vulgueu i se us farà. En això és glorificat el meu Pare: que porteu molt de fruit i esdevingueu deixebles meus».

© Albada Editorial / evangeli.net

«El qui està en mi i jo en ell, aquest porta molt de fruit»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui celebrem la festa de sant Jordi, patró secundari de Catalunya. Fou un cavaller ardit, martiritzat probablement a Lydda, Israel. Si la història és parca en dades biogràfiques, la llegenda ha "completat" la seva figura.

Venerat des del segle IV, l'han elegit com a patró diversos països i llocs: Grècia, Anglaterra, Portugal, Lituània, Geòrgia, Gènova... Al segle XIII, la seva devoció entrà a Catalunya i Aragó, que també el va escollir com a patró.

Aquest nom suscita sentiments entranyables a Catalunya: un llibre i una rosa, cultura i poesia. I també testimoniatge, santedat, protecció, intercessió. Sant Jordi encarna no solament valors patriòtics, culturals, literaris i cavallerescs, sinó també i sobretot, valors profundament cristians.

En efecte: d'on havia de treure sant Jordi la valentia per a lluitar contra el drac i alliberar la princesa? De la seva unió i comunió amb Jesús que l'alimentà amb la saba de la pròpia vida: «Jo soc el cep, vosaltres

les sarments» (Jn 15,5). D'on va pouar la força per a ser fidel i suportar el martiri? Del Senyor que va dir: «Sense mi no podeu fer res» (Jn 15,5).

Una altra consideració: el poble català —i qualsevol altre poble—pot viure unit i vigorós només a nivell cristià, si els qui el formen viuen com a sarments ben unides al Tronc i entre elles. Cada una no és independent de les altres. Les sarments s'ajuden, es comuniquen, s'irriguen mútuament, tenen comunió de vida.

Els cristians estem cridats a empeltar-nos en Jesús i viure en comunió de vida amb Ell i amb tots els altres. Així, a través nostre, totes les altres sarments, fins i tot les que potser viuen poc o molt separades del Cep veritable, tindran un cert lligam amb Crist.

La diada de sant Jordi ens invita a estar ben units amb Jesús per a rebre la seva vida, i amb els altres, per a fer-los-en participar.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Allò que els sants exposen davant la mirada del món per la seva conducta i la seva paraula, ho treuen de la font de l'amor en el secret del seu cor» (Sant Gregori el Gran)
- «En el món hi ha la lluita entre el bé i el mal, diuen els filòsofs. És la lluita entre el dimoni i Déu. Això encara existeix» (Francesc)
- «(...) Els qui Jesús envia no poden fer res sense Ell, de qui reben el mandat de missió i el poder de dur-lo a terme» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 859)